

Kruisvaarders

- Ette gij uij band'n gebloazen ?
- Jok...
- Hoevele steekte gij der op ?
- 8 kilo...
- Wadde ?! Joone toch, dat es veel te vele, ge goat nooit boven gerok'n ! Zo'n gewichte !

Mijnzielegods. Weeral iet bijgeleerd, dacht ik, toen ik tijdens de eerste tientallen meters van de helling net buiten Brakel iedereen - en een voor een - vlotjes van mij zag wegrijden. Het was in het terugkeren van Halle, en die klim naar Elst of Zegelsem of wat het dan ook moge zijn, is ieder jaar een sloper van formaat. Alleen de fitsten en best gedopeerden kunnen boven, bij de beenhouwerij, even uitblazen, wachtend op de mindere klimmers, of de dommeriken met teveel kilos in hun banden.

Hoe je het draait of keert, de rit naar Halle blijft een bedevaart. Weliswaar klein bier in vergelijking met een uitstapje naar Compostella. Meer dan tweeduizend honderd kilometer in veertien dagen, het parkours alleen al dat evenveel tot de verbeelding spreekt als de Ronde van Frankrijk, en zowat alle weerselementen trotserend die de vier seizoenen uit hun portefeuille kunnen schudden. En ook deden. De drie dapperen, moreel gedeukt door het onfortuinlijk wegvallen van de vierde musketier, weten waarover ik het heb (ik niet, eigenlijk). Zij schreven geschiedenis, voor de club, hun naaste omgeving, maar vooral voor zichzelf. *Helm af, daarvoor.*

(En beeldt u de troosteloosheid in van de noodgedwongen thuisblijver, die gehavend en nagelbijtend wacht en wacht, op het verlossende SMS-je : "We zijn goed aangekomen". Want dan, pas dan, is het voorbij. Ook voor hem).

"En wat gebeurde er met Wim ?" (Johan Verminnen)

In de schaduw van het bovenstaande koopt hij vlug even een nieuwe fiets, trekt met enkele kompanen naar de Vozezen, steekt onderweg enkele Ballons d'Alsace en andere cols van tal van categorieën in zijn broekzak, en klaagt noch pronkt. Acht dagen dezelfde weersomstandigheden als deze waarin de Compostella-vaarders hun pelgrimstocht aanvatten... naast het water zou ook de moed je in de schoenen zakken. Acht dagen Flandrien, dertien honderd vijftig kilometer in regen en wind... geloof of geen geloof, voor God of afgod, wie dit overleeft komt gelouterd uit de laatste douche.

Voor het WK voetbal in Duitsland is Brazilië mijn grote favoriet. Niet dat ik het hedendaagse elftal even hoog inschat (indien ik dat al zou kunnen) als het historische team met Pele, Tostão, Jairzinho, Rivelinho, Paulo Cesar, Gerson, e.a. "vliegenvanger" Felix in doel, dat in 1970 de wereldtitel won van Italië met 4-1, en zelfs de niet-voetballiefhebbers ontroerde met hun goddelijk vertoon. Neen, ik kies voor Brazilië omwille van de fans. Ik wil zo lang mogelijk de warmbloedige uitgelatenheid, de bikini's en strings, de natte T-shirts, de salsa en lambada, in beeld. Ongekuiste Zuid-Amerikaanse levenslust in het nuchtere en koele Duitsland. De oceaan oversteken ter aanbidding van het nationaal elftal, en gedurende weken flirten met de verderfelikheden van het leven... dat zijn geen bedevaarders meer, maar kruisvaarders.

Zo hebben onze Godfried van Bouillon en vrienden het hen eeuwen geleden op voorbeeldige wijze voorgedaan. (Ge zoudt het niet zeggen, hé ?).

P.S. : drie miljoen lezers van het tijdschrift "Gay Krant" hebben de Portugees Cristiano Ronaldo verkozen tot "de mooiste, meest aantrekkelijke en meest sexy" speler van de wereldbeker. Zeg niet dat jij op Stam of Koller hebt gestemd...

---oooOOOooo---